

Kā Jūs Manote Apie Kristu?

William Marrion Branham

Ką Jūs Manote Apie Kristų?

Kol fariziejai tebebuvo susirinkę, Jėzus paklausė juos, tardamas: “Ką jūs manote apie Kristų? Kieno jis sūnus?” Jie tarė jam: “Dovydo”. — Mato 22:41-42

* * *

Iš šios Šventojo Rašto dalies paimekime temai penkis žodelius: “Ką jūs manote apie Kristų?” Šie penki žodžiai svarbūs, nes tai yra Dievo žodžiai. Kiekvienas Dievo žodis vertingas, nes išreiškia Jo mintį. Pradžioje Dievas išreiškė Savo mintis, ir atsirado rašytinis liudijimas. Mes skaitome: “Iš tikrųjų taip bus, kaip aš maniau, ir kaip savo mintyse nutariau, taip įvyks” (Izaijo 14:24). Joks žmogus ne geresnis už savo žodį.

Biblija yra Dievo Žodis, užrašytas šventųjų žmonių, kuriems Dievo buvo leista įeiti ten, kur jie galėjo matyti, ką Dievas sakė iš pradžių. Nes pačioje pradžioje Dievas žinojo viską, kas įvyks. Taigi, jūs matote ypatingą Žodžio vertę ir mūsų prisitaikymo prie Jo svarbą.

Neseniai išgirdau tokį atsitikimą apie berniuką, kuris žvalgydamasis mansardoje atsitiktinai aptiko pašto ženkliuką. Galimas dalykas, ženkliukas buvo ne didesnis kaip du su puse kvadratinio centimetro. Matydamas, kad tai senas pašto ženkliukas, jis nunešė jį kolekcionieriui, kuris jam sumokėjo dolerį. Tas pašto ženklų kolekcionierius savo ruožtu pardavė jį už penkiasdešimt dolerių. Ženkliukas ėjo iš rankų į rankas, kol jo vertė išaugo iki daugelio tūkstančių dolerių. Tai ne popieriaus skiautelė buvo tiek daug verta. Vertę sudarė tai, kas buvo atspausta ant to popierėlio.

Taip yra ir su mūsų ištraukėle. Gyvojo Dievo Žodis, atspaustas ant popieriaus, daro jį vertingu. Kaip buvo pasakyta mūsų Viešpaties: “Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai nepraeis” (Mato 24:35), tai rodo, koks neklystantis Dievo Žodis, nesvarbu, kad nežymus.

Daugelį kartų mes manome, kad tai, kas nežymu, nėra neverta dėmesio. Tačiau Jėzus pasakė: “Argi ne penki žvirbliai parduodami už du skatikus? Tačiau nė vienas iš jų nėra Dievo užmirštas. Net ir jūsų galvos plaukai visi suskaityti”

(Luko 12:6-7). Dievas pastebi nežymius dalykus. Mes dažnai svarstome supančias mus aplinkybes ir sakome, kad nieko negalime padaryti. Bet vien kažkam pasakytas malonus žodelis, pakvietimas, nedidelis prisipažinimas, miela šypsena ar pasisveikinimas su praeiviu gali reikšti daugiau nei jūs galvojate.

Velionis karalius Jurgis prieš keletą metų lankėsi Britų Kolumbijos provincijoje, Kanadoje. Visi mokytojai paleido mokinius iš mokyklų, kad jie galėtų nueiti ir pamatyti karalių. Visi turėjo vėliavėles, kad išreikštų savo patriotinius jausmus karaliui. Maži vaikučiai turėjo mojuoti vėliavėlėmis, kai jo didenybė karalius ėjo pro šalį.

Po to, kai karalius praėjo, mokytoja pastebėjo vieną mergaitę, stovinčią kampe prie telefono stulpo su nuleista galva ir raudančia, jog, rodėsi, plyš jos širdelė. Mokytoja priėjo nuraminti jos ir paklausė: “Kas atsitiko, širdelė? Ar tu negalėjai pamajuoti savo vėliavėle?”

Ji pasakė: “Mokytoja, aš mojavau savo vėliavėle”.

“Na”, – ji paklausė, – “gal tu nematei karaliaus?”

“Mokytoja, aš mačiau karalių”, – atsakė mergaitė.

“Na, tai ko gi tu verki, širdelė?”

Ji atsakė: “Aš mojavau vėliavėle. Mačiau karalių. Bet aš tokia maža, ir karalius nepamatė manęs”.

Na, o su Kristumi yra ne taip. Nesvarbu, koks tu mažas, ir koku nereikšmingu jautiesi, Jis mato kiekvieną tavo žingsnį.

Ši Šventojo Rašto dalelytė: “Ką jūs manote apie Kristų?” reikalauja jūsų sprendimo. Šis sprendimas nulems daugelį dalykų. Jis gali reikšti jūsų fizinį išgijimą. Jūsų supratimas apie Kristų gali nulemti, pakilsite ar ne iš invalido vežimėlio, pakilsite ar ne iš skausmų lovos. Daugeliui jūsų tai gali reikšti skirtumą tarp gyvybės ir mirties. Ir, nuodėmingasis bičiuli, tai nulems tavo amžinojo paskyrimo vietą. Ką jūs manote apie Kristų?

Dabar visai nesvarbu, kaip aš stengsiusi tai pabrėžti, tai bus neveiksminga, kol jūs nepriimsite ir nepripažinsite to pats. Tai negali būti prašoma per kažkokias organizacijas ar denominacijas, per tėtį ar mamą. Turi būti prašoma per jūsų paties asmeninį tikėjimą.

Ką jūs manote apie Kristų? Kas, jūsų nuomone, Jis yra? Ar jūs manote, kad Jis buvo geras žmogus, kuris numirė prieš tūkstantį devynis šimtus metų? Ar jūs manote, kad Jis buvo tik kitas Mohamedas, Buda ar koks filosofas, mokytojas, pranašas ar poetas? Ar jūs tikite, kad Jis buvo tikras gyvojo Dievo Sūnus, kuris prisikėlė iš mirusiųjų ir yra čia, kad išpildytų jūsų širdies troškimus?

Kur tik Dievo Žodis yra parašytas, Jis neša mums Jo žinią. Atminkite: “Iš visų žodžių, kuriuos Viešpats jūsų Dievas yra žadėjęs jums įvykdyti, nė vienas nenuėjo veltui...” (Jozuės 23:14). Jis yra nuodėmių atleidimas. Jis yra ligos išgydymas. Jis yra nuovargio vaistas. O, Jame yra viskas, ko mums reikia šioje kelionėje, ir viskas, ko mums reikės vėliau didžiojoje kelionėje į anapus.

Atleidimas nėra atleidimas, kol jis nėra priimtas kaip toks. Kažkada skaičiau straipsnį apie įvykį, kuris atsitiko prieš daugelį metų užsienyje. Nusikaltėlis buvo nuteistas myriop sušaudant. Kažkoks kupinas užuojautos žmogus įkalbėjo gubernatorių pasigailėti nuteistojo, pasigailėti jo gyvybės ir duoti jam dar vieną galimybę tapti naudingu piliečiu. Kai nuteistajam buvo įteiktas bausmės dovanojimo raštas, pasirašytas gubernatoriaus, tas žmogus atsisakė jį priimti. Raštas reiškė dovanojimą, jei tas žmogus būtų panorėjęs jį priimti, tačiau jis juo nepatikėjo. Nepriimdamas dovanojimo, jis turėjo gauti atpildą ir kitą rytą buvo sušaudytas.

Dovanojimo raštas grįžo gubernatoriui. Jis dovanojo bausmę nusikaltėliui, tačiau tas žmogus mirė dėl savo nuodėmės. Šią situaciją sprendė tos šalies teisėjai, ir buvo pripažinta, kad jei bausmės dovanojimas nepriimamas, bausmė nedovanojama. Išgelbėjimas per Jėzų Kristų nėra išgelbėjimas, jei jis nepriimamas. O, kad galėtų pasaulis pažvelgti į didžiulius Dievo pažadus ir patikėtų jais. “Nežuvo nė vienas žodis iš viso to, ką gera jis buvo kalbėjęs” (I Karalių 8:56). Tai Dievo atleidimas žmogiškajai rasei.

“Ką jūs manote apie Kristų?” Šis senas senutėlis klausimas kildavo žmonėms šimtmečiais. Šiandien net kai kuriose protestantų bažnyčiose yra tikima ir mokoma, kad Jis nebuvo nekaltai pradėtas Dievo Sūnus, kad Jis buvo tik pranašas. Tai išmuša krikščionybės pagrindą. Arba Jis buvo Dievo Sūnus, nekaltai prasidėjęs, arba Jo kraujas reiškia ne ką daugiau už jūsų ar mano kraują. Lytinis instinktas čia niekuo dėtas.

Visagalis Dievas padengė šešėliu mergelę Mariją, ir ji pagimdė Sūnų, Kristų Jėzų, Šventosios Dvasios galia suformavo kraujo ląstelę iščiose mergelės, kuri nežinojo vyro (Mato 1:18). Mano tikėjimas remiasi ne kuo kitu, o tiktai tuo gryniausiu krauju mano nuodėmėms atleisti, nes “Nėra niekame kitame išgelbėjimo” (Apaštalų darbai 4:12). Aš nuoširdžiai tikiu, kad tai buvo Dievo kraujas.

Pasikvieskime kelis liudininkus ir pasižiūrėkime, ką jie būtų pasakę apie Jėzų. Pasikvieskime Jo išdaviką – Judą Iskarijotą. Vien Judo vardas kelia šurpą. Bet pats vardas Judas nėra toks blogas. Galbūt daugeliui žydų tautybės berniukų iki šiol duodamas tas vardas. Šis vardas kilo iš Judo giminės. Tai, ką padarė Judas, privertė žmones vengti šito vardo. Kas daro Jėzaus vardą tokį šventą? Tuomet daugeliui berniukų buvo duodamas Jėzaus vardas. Bet tai, ką Jėzus padarė, ir kas Jis yra, daro Jo vardą taip labai gerbiama, kad tam palaimintam šventam Vardui prikauptų kiekvienas kelis (Filipiečiams 2:10). Nėra tiek svarbu, koks jūsų vardas, bet svarbu, ką jūs darote, turėdami tą vardą.

Tarkime, mes nusileidžiame pas pražuvusiuosius ir pasmerktuosius, nueiname į tą nykią vietą, vadinamą pragaru, ir pakviečiame apgautąją Judo Iskarijoto dvasią. Klausiamo jo: “Judai, ką tu manai apie Kristų? Kieno Jis sūnus?”

Manau, kad mes išgirstume skambančius trisdešimt sidabrinių, kuriuos jis sviedžia ant žemės ir vėl sušunka: “Aš išdaviau nekaltą kraują”.

Jei nueitume pas pražuvusiuosius, ten, kur viskas smilksta, ir pakviestume Romos kareivį, kuris išmeigė ietį į Jo šventą kūną? Paklaustume: “Ką tu manai apie Kristų? Kieno Jis sūnus?”

Girdžiu jį sakant: “Iš tiesų, Jis yra Dievo Sūnus”.

Tarkime, surandame Pilotą, žymųjį Romos prokuratorių. Pamenate Poncijų Pilotą, kuriam buvo atvestas Kristus tą ankstyvą istorinį rytą. Pažvelkime į jį minutėlę. Jis sėdasi į teisėjo vietą, galbūt šiek tiek irzlus, nes turėjo anksti keltis, kad paskelbtų nuosprendį Jėzui Kristui iš Galilėjos. Mano broli, mano sese, dabar Kristus prieš tave, ir tu turi Jam paskelbti nuosprendį. Ką tu manai apie Jį? Tavo poelgiai kalbės daug garsiau nei žodžiai.

Priešais Pilotą stovėjo Dangaus Karalius su erškėčių vainiku ant galvos, surištomis už nugaros rankomis. Pilotas atidžiai stebėjo Jėzų, kai paklausė: “Ar negirdi, kaip baisiai tave kaltina?” (Mato 27:13). Kai Jėzus neatsakė nei žodžio, įsivaizduoju, kaip Pilotas pasakė: “Ką gi, Jis išsigandęs dėl to, kad stovi prieš mane, Romos prokuratorių”.

Staiga tenai atšuoliavo raitelis. Kareivis, nešdamas rankoje raštą, nušoko nuo arklio. Jis buvo atpažintas kaip rūmų sargybinis, ir jam buvo duotas leidimas įeiti į sodą. Tarytum matau jį sparčiai prieinančią prie Piloto, nusilenkiančią iki žemės, ir sakanti: “Jūsų didenybe, Pone, turiu jums laišką nuo žmonos. Ji pasakė, kad tai skubu, ir kad priimtumėte laišką iškart. Dėl to aš čia jus sutrukdžiau”.

Tarytum matau Pilotą atplėšiantį tą laišką. Stebiu jo akis, kai jis skaito. Jo žvilgsnis tampa šaltas. Jis atsigręžia į Jėzų, paskui vėl įsistebeilija į laišką. Suraukia antakius, jo veidas pabąla, lūpos pamėlynuoja. Kuo gali būti toks svarbus tas laiškas nuo pagonės žmonos? Pažvelkime pro jo petį ir pasižiūrėkime, kas ten rašoma. Mano mielas vyre, “nieko nedaryk šiam teisiamam, nes aš šiandien sapne daug kentėjau dėl jo” (Mato 27:19).

Pilotas galėjo Jį paleisti. Jis galėjo apkabinti Jį ir pasakyti: “Jėzau Kristau, aš lenkiuosi prieš Tave. Aš pripažįstu Tave kaip gyvojo Dievo Sūnų ir noriu priimti Tave kaip savo Išganytoją”. Bet vietoj to jis mėgino teisintis, kaip ir dauguma nusidėjėlių šiandien pasaulyje. Jis paėmė vandens ir mėgino nusiplauti rankas dėl Jo nuteisimo. Galimas dalykas, jis pasakė: “Aš nepripažinsiu Jo, bet ir neatstumsiu”.

Ar pasidarė jo rankos švarios? Ne, ir jūsų rankos nepasidarys švarios. Nei jūsų vardo įrašas bažnyčios knygoje, nei kas kitas niekuomet nenuplaus Jėzaus Kristaus kraujo nuo vyro ar moters rankų, kurie girdėjo Evangeliją ir atstūmė ją. Prieš jus yra Kristus. Jūs turite pasirinkti. Dievas verčia jus pasirinkti. Jūs arba turite priimti Jį, arba atstumti. Jis yra jūsų dispozicijoje. Spręskite.

Istorija sako, kad Pilotas buvo nuvainikuotas ir ištremtas. Padavimas pasakoja, kad jis išprotėjo – valandų valandas trindavo rankas, tarytum norėtų nuplauti Dievo Sūnaus kraują. Galiausiai jis nusižudė: išsoko į baseiną ir nuskendo.

Bet tarkime, kad galime pakviesti Pilotą ir pasakyti jam: “Pilotai, tu mirei beveik prieš du tūkstančius metų. Aš noriu tavęs paklausti vieną klausimą, kurį tu gali mums šiandien atsakyti. Ką tu manai apie Kristų? Kokia tavo nuomonė apie Jį?”

Be abejo, mes išgirstume nevilties kupiną riksmą, ataidintį per šimtmečius: “Aš nekaltas dėl šio teisiojo kraujo. Jūs žinokitės!”

Mes išgirdome žodžius keleto tų, kurie atstūmė Jį, tų, kurie galėtų būti priskirti prie Jo priešų. Pažiūrėkime, ką pasakys Jo draugai.

Tarkime, kad galime pasikviesti tuos tris žydų vaikus. “O, mylimi Dievo bičiuliai, ką manote apie Kristų? Jūs gyvenote keliais šimtmečiais anksčiau prieš Jam apsireiškiant kūne”.

Rodosi, girdžiu Sidrachą sakant: “Aš kalbėsiu už mus tris. Mes neperskiriami. Mes esame viena viltyje, meilėje ir tikėjime. Tas rytas buvo niūrus, kai mes buvome įmesti į ugnies krosnį, septynis kartus karštesnę nei paprastai. Bet, būdami ugnies viduryje, mes nesudegėme. Nei plaukas nenusvilo. Mes išties ten buvome ramūs, nes mūsų tarpe buvo tikras Dievo Sūnus. Štai ką mes manome apie Jį”.

“Ezechieli, tu esi Dievo pranašas. Ką manai apie Kristų? Kieno Jis sūnus?”

“Kartą”, — pasakė Ezechielis, — “kai ant manęs buvo Dievo Dvasia, aš pažvelgiau į dangų. Pamačiau Jį ateinantį. Debesys buvo tarsi dulkės po Jo kojomis. Ore mačiau tekiniį tekinyje. Jis yra Tas, kuris apšlakstys tave vandeniu, ir tu būsi švarus. Jis yra Tas, kuris tau įdės naują širdį ir naują dvasią”.

“Danieliau, ar tu paliudysi?”

“Žinoma, paliudysiu”, — atsako jis. “Per regėjimus Dievas man apreiškė didelius slaptus dalykus. Viename regėjime mačiau panašų į Žmogaus Sūnų, ateinantį debesyse iš dangaus. Jam buvo duota valdžia, šlovė ir karalystė, Jam tarnavo visi žmonės, tautos ir kalbos. Jo valdžia yra amžina, ji nepraeis, ir Jo karalystė nebus sunaikinta. Tebus amžinai palaimintas Dievo vardas; Jo yra išmintis ir galia”.

Paklauskime Petro. Jis buvo su Jėzumi didžiąją Jo žemiškojo tarnavimo dalį. Jis matė Jėzų, darantį stebuklus. Jis matė gyvenimą, kurį Jis gyveno. Ir jei Petras galėtų atsakyti į

mūsų klausimą šiandien, jokių abejonių, kad jis dar kartą patvirtintų savo ankstesnį įsitikinimą: “Jėzus yra Kristus, gyvojo Dievo Sūnus”.

Dabar paklauskime Jėzaus motinos. Jei kas ir turi žinoti, kieno Jis sūnus, tai motina išties žinos. “Marija, ar tu paliudysi, kieno yra Jėzus?”

“Žinoma, paliudysiu”, – nuolankiai atsako.

“Marija, tu esi Jo motina. Devynis mėnesius Jis buvo po tavo širdimi. Ką tu manai apie Kristų? Kieno Jis sūnus?”

“Aš nežinojau vyro”, – ji patvirtina, – “bet vieną dieną didis angelas Gabriėlius buvo pasiųstas man nuo Dievo. Jis pasakė: ‘Tu pradėsi išsčiose ir pagimdysi sūnų, kurį pavadinsi Jėzumi. Jis bus didis ir vadinsis Aukščiausiojo Sūnus: Šventoji Dvasia nužengs ant tavęs, ir Aukščiausiojo galybė apdengs tave šešėliu: todėl ir tavo kūdikis bus šventas ir vadinamas Dievo Sūnumi’ ”.

Galutinis žodis, kuris turi tai apibrėžti prieš visus žmones, visas tautas, išties ir danguje, ir ant žemės, – tai Dievo atsakymas. Pažvelkime, ką Jis sako apie Jėzų. Kartą, ant Atsimainymo kalno, iš dangaus nusileido didžiulis debesis ir padengė šešėliu Jėzų ir tris Jo mokinius. Jėzaus veidas sužibo kaip saulė, o Jo drabužiai tapo balti kaip šviesa. Dievas iš debesies tarė: “Šitas yra mano mylimasis sūnus, kurį aš pamėgau; jo klausykite” (Mato 17:5). Tai yra Dievo Žodis. Tai turi būti nustatyta kartą ir visam laikui.

Bet kad įtrauktume liudijimus ir tų, kurie gyveno mūsų dienomis, mūsų laikmečiu, užklauskime keleto.

Pakvieskime poetą atsakyti į mūsų klausimą. Eddie Perronetas ir jo kūriniai buvo atmesti, bet jis mylėjo Viešpatį. Jis nepuolė į kūniškąją tarnybą, bet vadovavosi Dievu, Kuris atsako į malda. Kartą, būdamas vienas, įkvėptas Šventosios Dvasios, Eddie Perronetas pasiėmė plunksną ir parašė iškilmingą giesmę: “Visi šlovina Jėzaus vardo jėgą! Teklaupias angelai; Atneškite karališką karūną, Uždėkit Viešpačiui visų!”

Štai Williamas Cowperis, jis paliudijo apie Kristų šiais nemirtingos dainos žodžiais: “Yra šaltinis ten brangus, o, drauge, ar žinai; Kur nuodėmingas, nešvarus nuplaunamas baltai. Ten teka ta šventa srovė šaltinio šio brangaus; Aš vargšas viltį ten turiu prie Viešpaties dangaus”.

Akloji Fanny Crosby buvo smerkiama ir niekinama, kadangi ji nerašė pasaulietišku dainų. Pasikvieskime ją ir sužinokime, ką jai reiškia Kristus. “Fanny Crosby, ką tu manai apie Kristų? Kas Jis yra tau?”

Tarytum girdžiu jos žodžius: “Nepraeik, mielasis Jėzau, vargšą išklausk. Kai kitus lankai kas dieną, neaplenk manęs. Duok man prie malonės sosto atilšį atrast. Tildyk, aš prašau parpuolęs, nerimą širdies”.

Tai Wilburas Chapmanas žodžiais išreiškė, ką jis mano apie Kristų: “Jis mane myli, mirė – išgelbėjo; Kapan nusinešė nuodėmes mano; Prisikėlė – išlaisvino amžiams; Tą šlovingą dieną Jis vėl ateis!”

Williamai Branhamai, ką tu manai apie Kristų? Kokia tavo nuomonė apie Jį? Ak, net jei ir turėčiau dešimt milijonų liežuvių, negalėčiau išsakyti savo minčių apie Jį. Aš esu kilęs iš nuodėmingos šeimos. Kartą gulėjau ten, toje lovoje mirštas, gydytojai apžiūrėjo mane ir pasakė, kad man belikę gyventi trys minutės. Staiga kažkas praėjo mano keliu. Tai buvo palaimintasis Dievo Sūnus, Kuris išgelbėjo mane nuo nuodėmės ir išgydė mane ir mano apakusias akis, ir išsiuntė mane pamokslauti Evangelijos. O, kaip aš myliu Jį; kaip garbinu Jį. Negaliu išsakyti, ką manau apie Jį.

*Ka Jūs Manote Apie Kristų?
(What Think Ye Of Christ?)*

Išleista lietuvių kalba 1996.

VOICE OF GOD RECORDINGS

P. O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Galite rašyti mums lietuvių kalba:

EHTOOVALON SANOMA RY

PL 159, 00531 HELSINKI

SUOMIJA

Anglų kalba:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org